

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **I. P.**, bytom S., zastúpený *JUDr. E. K., advokátom*, Advokátska kancelária G. proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Nová ulica 13, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/226/8003-66286/2010/994139-r zo dňa 9. augusta 2010, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 13S/54/2010-81 zo dňa 22. februára 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 13S/54/2010-81 zo dňa 22. februára 2011 v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania **z m e ň u j e** tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 305,86 eura na účet jeho právneho zástupcu JUDr. E. K., v lehote desať dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 82,99 eura na účet jeho právneho zástupcu JUDr. E. K., v lehote desať dní.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 22.2.2011, č. k. 13S/54/2010-81, zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/226/8003-66286/2010/994139-r zo dňa 9.8.2010, ktorým žalovaný zmenil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Prievidza č. 675/230/5067/10/Mar zo dňa 29.1.2009 tak, že nahradil rodné číslo daňového subjektu uvedené správcom dane IČO a DIČ, rozdiel dane nebol zmenený. Krajský súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a súčasne nariadil vrátenie súdneho poplatku v sume 59,87 EUR, ktorý bol zaplatený v kolkoch, na účet právneho zástupcu žalobcu po právoplatnosti uznesenia prostredníctvom Daňového úradu Košice II.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd konanie zastavil podľa ust. § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) z dôvodu späťvzatie žaloby. Žalobca späťvzatie žaloby odôvodnil tým, že Ministerstvo financií Slovenskej republiky rozhodnutím MF/008574/2011-721 zo 4.2.2011 zrušilo napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie Daňového úradu Prievidza č. 675/230/5067/10/Mar zo dňa 29.1.2009. Žiadal konanie zastaviť, priznať náhradu trov konania v sume 305,86 € a súčasne vrátenie súdneho poplatku v sume 59,87 €. Krajský súd rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil v zmysle § 246c ods. 1 a § 146 ods. 1, písm. c/ O.s.p., keďže konanie bolo

zastavené. Súdny poplatok krajský súd vrátil podľa § 11 ods. 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu, v časti týkajúcej sa náhrady trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie krajského súdu v napadnutej časti zmenil tak, že žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi trovy konania vo výške 305,86 € na účet jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti uznesenia a súčasne navrhoval priznať žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 82,99 €. Namietal nesprávne právne posúdenie súdom prvého stupňa rozhodovanie o náhrade trov konania. Citoval znenie ustanovení § 146 ods. 1, písm. c/ O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p.. Tvrdil, že pri posudzovaní trov konania v spojení s ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. je všeobecný súd povinný skúmať, či niektorý z účastníkov konania zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť. Poukázal na to, že k zastaveniu konania môže dôjsť v dôsledku procesného zavinenia niektorého z účastníkov, s tým, že zákon ustanovuje len jeden druh prípadov zastavenia konania pre späťvzatie žaloby, ku ktorému došlo pre správanie žalovaného, pričom žaloba bola podaná dôvodne, čo zakladá právo žalobcu na náhradu trov zastaveného konania (uznesenie NS SR č. k. 3Sžf 6/2011). Ďalej uviedol, že v bode 62 žaloby oznámil súdu, že vo veci napadnutého rozhodnutia žalovaného bol podaný podnet na jeho preskúmanie mimo odvolacieho konania podľa ust. § 53 zákona č. 511/1992 Zb. a rozhodnutím Ministerstva financií SR MF/008574/2011-721 zo dňa 4.2.2001 bolo napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušené z dôvodov, ktoré žalobca uviedol v bodoch 58 až 60 žaloby. Mal za to, že z uvedeného vyplýva, že žaloba bola podaná dôvodne. Vyslovil názor, že mu vzniklo právo na priznanie náhrady trov konania, pretože výlučným dôvodom pre späťvzatie žaloby bola tá skutočnosť, že Ministerstvo financií SR zrušilo v správnom konaní rozhodnutie, ktoré bolo predmetom súdneho konania, a preto súd mal postupovať podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. a uložiť povinnosť žalovanému nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 305,86 €.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie krajského súdu v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania potvrdil. Stotožnil sa s právnym názorom súdu prvého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1) postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a dospel k záveru že odvolanie je dôvodné.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný v podstate potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým správca dane žalobcovi podľa § 44 ods. 6, písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. vyrubil rozdiel dane z príjmov fyzických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2006, keďže rozhodnutie správcu dane zmenil len tak, že rodné číslo daňového subjektu nahradil jeho IČO a DIČ.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bolo posúdenie správnosti záveru krajského súdu, keď uznesením v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania rozhodol tak, že vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250i ods. 4 O.s.p. ak rozhodnutie správneho orgánu bolo medzitým napadnuté protestom prokurátora, súd konanie o žalobe preruší až do jeho vybavenia; ak napadnuté rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené, súd konanie o žalobe zastaví. Obdobne sa postupuje, ak pred podaním žaloby na súd sa proti právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu podal mimoriadny opravný prostriedok.

Podľa ust. § 250h ods. 2 O.s.p., až do rozhodnutia súdu môže žalobca vziať žalobu späť; ak žalovanému medzitým vznikli trovy konania, rozhodne súd o ich náhrade.

Podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 146 ods. 1 písm. a/ až d/, ods. 2 O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu; skončilo sa zmierom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné; bolo zastavené, začalo na návrh prokurátora.

Ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Odvolačný súd v danej veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o náhrade trov konania nepostupoval v súlade s citovanými právnymi normami.

Senát odvolacieho súdu poukazuje na to, že žalobca aj v správnom súdnictve môže vziať žalobu späť z dôvodov, ktoré neznamenajú neúspech, ale sú v príčinnej súvislosti s legalizáciou postupu a rozhodovania správneho orgánu (napr. v dôsledku autoremedúry alebo ako v prejednávanej veci v dôsledku zrušenia žalobou napadnutého rozhodnutia ústredným orgánom štátnej správy v mimo odvolacom konaní).

Z právnej úpravy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ustanovujúcej správne súdnictvo) nevyplýva jednoznačne, či súd v tomto prípade môže aplikovať ustanovenia upravujúce náhradu trov konania v tretej časti Občianskeho súdneho poriadku alebo má aplikovať iba ustanovenie § 250h ods. 2 O.s.p., ktoré nasvedčuje tomu, že bez zreteľa na ďalšie v prípade späťvzatia žaloby, treba žalovanému vždy priznať náhradu trov konania, ktoré vynaložil.

Vychádzajúc z účelu zákonnej úpravy náhrady trov konania, systematickej súvislosti ako aj z požiadavky ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (článok 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky) ako aj zo zásady, že všetky štátne orgány majú ústavou určenú povinnosť uplatňovať právnu normu v súlade s ústavou, pričom zo zásady ústavne konformného výkladu vyplýva tiež požiadavka, aby v prípadoch, ak by pri uplatnení štandardných metód výkladu, prichádzali do úvahy rôzne výklady súvisiacich právnych noriem, bol uprednostnený ten, ktorý zabezpečí plnohodnotnú, resp. plnohodnotnejšiu realizáciu ústavou garantovaných práv fyzických alebo právnických osôb (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 15/98, III. ÚS 341/07, II. ÚS 148/06), podľa názoru odvolacieho súdu, treba v danom prípade aplikovať zodpovednosť za procesné zavinenie na zastavení konania v zmysle ustanovenia § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p..

Pri posudzovaní trov konania v spojení s ustanovením § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. je všeobecný súd povinný skúmať, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie sa muselo zastaviť. K zastaveniu konania môže dôjsť v dôsledku procesného zavinenia niektorého z účastníkov. Zákon ustanovuje len jeden druh prípadov zastavenia konania pre späťvzatie žaloby, ku ktorému došlo pre správanie žalovaného, pričom žaloba bola podaná dôvodne, čo zakladá právo žalobcu na náhradu trov zastaveného konania.

Zo skutkových zistení v prejednávanej veci vyplýva, že rozhodnutím Ministerstva financií Slovenskej republiky MF/008574/2011-721 zo dňa 4.2.2001 bolo rozhodnutie žalovaného napadnuté žalobou zrušené na základe podnetu daňového subjektu – žalobcu. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že Ministerstvo financií Slovenskej republiky pri preskúmaní rozhodnutia zistilo, že správca dane sa v daňovom konaní neriadil ust. § 15 ods. 17 zákona o správe daní, podľa ktorého správca dane ukončí daňovú kontrolu do šiestich mesiacov odo dňa jej začatia a pri rozhodovaní prihliadlo na túto chybu konania ako na hlavný dôvod zrušenia rozhodnutia. Ministerstvo financií Slovenskej republiky konštatovalo, že daňová kontrola nebola vykonaná v súlade so zákonom a protokol z nej nadobudol povahu nezákonne získaného dôkazného prostriedku, ktorý v daňovom konaní nemožno použiť (a contrario § 29 ods.4 prvá veta zákona o správe daní) a v prípade, že bol použitý, je celé daňové konanie zaťažené chybou nezákonnosti a rozhodnutie, ktoré je jeho završením a vychádza zo skutočností zistených počas nezákonnej daňovej kontroly a zachytených v protokole o takejto kontrole, je rovnako nezákonné. Dôvod, pre ktorý Ministerstvo financií Slovenskej republiky zrušilo rozhodnutie žalovaného, žalobca ako dôvod nezákonnosti napadnutého rozhodnutia uvádza v bodoch 58 až 60 žaloby.

Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že žaloba v danej veci bola podaná dôvodne, avšak v priebehu preskúmvacieho konania odpadol dôvod, kvôli ktorému ju žalobca podával.

Žalobca vzal žalobu späť z dôvodu zrušenia žalobou napadnutého rozhodnutia ústredným orgánom štátnej správy v mimo odvolacom konaní, majúce za následok zastavenie konania a v tomto dôvode spočíva i zodpovednosť žalovaného v zmysle § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p..

Z uvedených dôvodov senát odvolacieho súdu v danej veci dospel k záveru, že žalobcovi vzniklo právo na náhradu účelne vynaložených trov preskúmvacieho konania v zmysle § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 veta druhá.

Odvolací súd vzhľadom na uvedené vyššie sa v danom prípade nestotožnil s aplikáciou právnej normy § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246c súdom prvého stupňa, dospejúc k záveru, že prvostupňový súd v danej veci nesprávne právne posúdil nárok žalobcu na náhradu trov konania v prípade späťvzatia žaloby, a preto podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 220 uznesenie krajského súdu v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania zmenil tak, že žalobcovi priznal náhradu trov prvostupňového konania.

Žalobcovi priznal náhradu trov prvostupňového preskúmovacieho konania, ktorých výšku si uplatnil v sume 305,86 €. (Žalobcovi v prvostupňovom súdnom konaní vznikli trovy pozostávajúce zo 6.13 eura za zvyšok zaplateného súdneho poplatku za žalobu a náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby – prevzatie a príprava a podanie žaloby po 120,23 eura za úkon právnej služby + 19% DPH + 2x režijný paušál po 7,21 eura, t.j. 240,46 eura + 45,68 eura + 14,42 eura, spolu 306,69 eura, podľa § 11 ods. 4, § 14 ods. 1 písm. a/, b/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení).

Odvolací súd žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 a s § 246c ods. 1, keďže bol v tomto konaní úspešný. Priznal mu náhradu trov tohto konania za jeden úkon právnej služby – podanie odvolania v časti náhrady trov konania v sume 61,75 eura + 1x režijný paušál 7,41 eura + 20% DPH v sume 13,83 eura, spolu vo výške 82,99 eura (§ 11 ods. 4, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 24. augusta 2011

**JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth